

Ročník 1981

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 22

Vydána dne 2. září 1981

Cena Kč

OBSAH:

85. Nařízení vlády České socialistické republiky o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy
86. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj o uzavírání a provádění smluv a vědeckotechnické spolupráci se zahraničím
87. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Laoskou lidově demokratickou republikou
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

85

NARIŽENÍ VLÁDY

České socialistické republiky

ze dne 24. června 1981

o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 18 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

§ 1

[1] Oblasti Chebské pánve a Slavkovského lesa, Severočeské křídý, Východočeské křídý, Polické pánve, Třeboňské pánve a Kvarteru řeky Moravy, které pro své přírodní podmínky tvoří významnou přirozenou akumulaci povrchových a podzemních vod, jsou chráněnými oblastmi přirozené akumulace vod [dále jen „chráněné vodohospodářské oblasti“].

[2] Hranice chráněných vodohospodářských oblastí uvedených v odstavci 1 jsou vymezeny v příloze tohoto nařízení; mapy chráněných vodohospodářských oblastí jsou uloženy u okresních národních výborů, v jejichž územní působnosti tyto oblasti jsou.

§ 2

[1] V chráněných vodohospodářských oblastech se zakazuje:

a) zmenšovat rozsah lesních pozemků v jednotli-

- vých případech o více než 25 ha; v jednotlivé chráněné vodohospodářské oblasti smí být celkově rozsah lesních pozemků snížen nejvýše o 500 ha proti stavu ke dni nabytí účinnosti tohoto nařízení,
- b) odvodňovat u lesních pozemků více než 250 ha souvislé plochy,
- c) odvodňovat u zemědělských pozemků více než 50 ha souvislé plochy, pokud se neprokáže na základě hydrogeologického zhodnocení, že odvodnění neohrozí oběh podzemních vod,
- d) těžit rašelinu v množství přesahujícím 500 tisíc m³ v jedné lokalitě, pokud se neprokáže na základě hydrogeologického zhodnocení, že těžba rašeliny neohrozí oběh podzemních vod; zákaz se nevztahuje na těžbu rašeliny z přírodních léčivých zdrojů,¹⁾
- e) těžit nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod; zákaz se nevztahuje na těžbu
1. štěrků, písků a štěrkopísků, budou-li časový postup a technologie těžby přizpůsobeny možností následného vodohospodářského využití prostoru ložiska,
 2. v kamenolomech, v nichž je nutno přejít k položimovému nebo jámové těžbě a nedojde-li k většímu plošnému odkrytí než 10 ha,
 3. všech druhů antr²⁾, nedojde-li k narušení důležitých funkcí uzení z hlediska ochrany životního prostředí,
 4. ostatních vyhrazených nerostů,³⁾ nedojde-li k většímu plošnému odkrytí než 10 ha,
- f) těžit a zpracovávat radioaktivní suroviny, u nichž není zajištěno zaeskokňování odpadů v souladu s předpisy na ochranu jakosti vod,⁴⁾
- g) ukládat radioaktivní odpady z výroby nebo regenerace palivových článků pro jaderné elektrárny a radioaktivní odpady z jaderných elektráren,
- h) provádět geologické a hydrogeologické průzkumné práce, pokud jednotlivé průzkumné objekty nebudou následně vodohospodářsky využity nebo nebudou následně upraveny tak, aby nedocházelo k ohrožení oběhu podzemních vod,
- i) provádět výstavbu:
1. zařízení pro výkrm prasat o celkové kapacitě zástavu nad 5000 kusů,
 2. závodů na zpracování ropy a dále závodů chemické výroby, využívajících ropy nebo ropné látky jako surovinu,
 3. skladů ropných látek o objemu jednotlivých nádrží nad 1000 m³,
 4. dálkových potrubí pro přepravu ropných látek včetně příslušenství, pokud nebudou opatřena proti úniku ropných látek do povrchových a podzemních vod nebo pokud nebude vybudován kontrolní systém pro zjišťování jejich úniku,
 5. provozních skladů látek, které nejsou odpadními vodami a které mohou ohrozit jakost nebo zdravotní nezávadnost povrchových nebo podzemních vod,⁴⁾ s kapacitou přesahující potřebu provozu závodu,
 6. tepelných elektráren na tuhá paliva s výkonem nad 200 MW.
- (2) Zákazy podle odstavce 1 se v chráněných vodohospodářských oblastech nevztahují na
- a) stavby a zařízení, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s předpisy ve výstavbě nebo v užívání,
 - b) činnosti, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s předpisy provozovány,
 - c) činnosti uvedené v odstavci 1 písm. a), d) a e), souvisí-li s výstavbou vodních nádrží, s úpravami koryt vodohospodářsky významných vodních toků a s výstavbou jímacích zařízení pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou,
 - d) dobývání ložisek vyhrazených nerostů⁵⁾ ve stavených dobývacích prostorech a na úpravu radioaktivních surovin v souvislosti s dobýváním v těchto dobývacích prostorech.
- (3) V mimořádných případech může vláda České socialistické republiky povolit výjimky z ustanovení odstavce 1 písm. a), c), f) a i) č. 6.

§ 3

V chráněných vodohospodářských oblastech mohou být zřizovány skládky městských a průmyslových odpadů pouze na místech, na nichž nemůže dojít k vyluhování obsahu odpadů do podzemních nebo povrchových vod, anebo jsou-li na nich provedena technická opatření, která zabrání unikání vyluhů do podzemních nebo povrchových vod.

¹⁾ § 47 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

²⁾ § 3 odst. 1 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon).

³⁾ Nařízení vlády České socialistické republiky č. 25/1975 Sb., jímž se stanoví ukazatele přípustného stupně znečištění vod.

Vyhlaška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 6/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.

⁴⁾ § 1 odst. 1 písm. b) až f), h) a j) vyhlášky č. 6/1977 Sb.

⁵⁾ § 5 odst. 1 zákona č. 41/1957 Sb.

§ 4

Tímto nařízením není dotčena působnost orgánů a úkoly organizací vyplývající z předpisů o státní ochraně přírody a z jiných zvláštních předpisů.⁶⁾

§ 5

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1982.

Korčák v. r.

Příloha k nařízení vlády ČSR č. 85/1981 Sb.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod CHEBSKÁ PÁNEV A SLAVKOVSKÝ LES

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti sleduje od hraničního přechodu Pomezí nad Ohří na silnici I/6 v Západočeském kraji v okrese Cheb severním směrem hranici širšího ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně¹⁾ a je s ní totožná až po její průsečík s hranicí chráněné vodohospodářské oblasti Krušné hory,²⁾ jižně od obce Luby. Dále sleduje hranici chráněné vodohospodářské oblasti Krušné hory až po její průsečík s hranicí širšího ochranného pásma Františkových Lázní, západně od Lítova. Dále přechází do okresu Sokolov a sleduje hranici širšího ochranného pásma Františkových Lázní až k hranici chráněné krajinné oblasti Slavkovský les,³⁾ jižně od Kynšperka nad Ohří.

Východním směrem sleduje dále hranici chráněné krajinné oblasti Slavkovský les až po její křížení s tokem Ohře a pokračuje po pravém břehu řeky Ohře do Pionýrské. Dále pokračuje po silnici směrem na Doubí v okrese Karlovy Vary, odkud

pokračuje po silnici I/20 až ke hrázi nádrže Březová na Teplé. Po levém břehu řeky Teplé pokračuje k zaústění Lomnického potoka a po pravém břehu Lomnického potoka až po hráz nádrže u Stanovic. Od hráze nádrže navazuje východním směrem na hranici 3. ochranného pásma nádrže na Lomnickém potoce u Stanovic,⁴⁾ kterou sleduje až po její průsečík s hranicí chráněné krajinné oblasti Slavkovský les, jižně od Javorné.

Dále sleduje hranice chráněné vodohospodářské oblasti hranici chráněné krajinné oblasti Slavkovský les jižním směrem až k obci Michalovy Hory v okrese Tachov a po ní pokračuje severozápadním směrem až po její průsečík s rozvodnicí povodí Ohře a Mže, východně od Staré Vody. Dále na západ probíhá po této rozvodnici až na vrch Dyleň (kóta 940) a severozápadním směrem navazuje na státní hranici, kterou sleduje až po hraniční přechod Pomezí nad Ohří.

6) Např. nařízení vlády č. 25/1975 Sb., vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 28/1975 Sb., kterou se určují vodárenské toky a jejich povodí a stanoví seznam vodohospodářsky významných vodních toků, § 16 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

1) Prozatímní ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně vyhlášena výnosem ministerstva zdravotnictví čj. LZ/3-2884-15. 9. 1959 ze dne 23. 10. 1959, rozšířena výnosem ministerstva zdravotnictví ČSR č. 40/1975 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR.

2) Nařízením vlády České socialistické republiky č. 10/1979 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetínské vrchy a Žamberk—Králíky.

3) Výnos ministerstva kultury ČSR čj. 7657/1974 ze dne 3. května 1974.

4) Ochranná pásma nádrže na Lomnickém potoce u Stanovic vyhlášena rozhodnutím vodohospodářského orgánu ONV Karlovy Vary čj. Vod/546/75 ze dne 21. 7. 1975.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod SEVEROČESKÁ KŘÍDA

Severní hranice chráněné vodohospodářské oblasti je totožná se severní hranicí chráněné krajinné oblasti Labské pískovce¹⁾ — od hraničního přechodu Petrovice v Severočeském kraji v okrese Ústí nad Labem probíhá po státní hranici s Německou demokratickou republikou až po Vilémov v okrese Děčín. Dále sleduje hranici chráněné krajinné oblasti Labské pískovce až ke styku s hranicí chráněné krajinné oblasti Lužické hory,²⁾ po níž pokračuje ke státní hranici s Německou demokratickou republikou u Dolního Podluží v okrese Česká Lípa, podél státní hranice k Hrádku nad Nisou v okrese Liberec a jihovýchodním směrem až po průsečík hranice chráněné krajinné oblasti Lužické hory s rozvodnicí povodí Lužické Nisy a Ploučnice, ležící na silnici I/13 severně od obce Jitřava.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti sleduje rozvodnicí povodí Lužické Nisy a Ploučnice až na Ještěd (kóta 1012), kde přechází na rozvodnicí povodí Lužické Nisy a Jizery a vede po ní na Maršovický vrch (kóta 743) v okrese Jablonec nad Nisou. Dále pokračuje jižním směrem po hranici vodárenského toku Jizera (poř. č. 11, profil Pfišovice) k silnici Frýdštejn—Dalešice, kde odbočuje po silnici přes Mukařov a Želeč k Jizeře. Dále probíhá po pravém břehu Jizery proti toku do profilu zaústění Zhytského potoka a po něm proti toku do obce Koberovy-Chloudov a odtud po silnici přes Dlouhý, Smrčí do Záhoří ve Východočeském kraji v okrese Semily. Ze Záhoří pokračuje jižním směrem spojnicí přes kótu 542, vrch Kozákov (kóta 744), kótu 381 jižně od Tatobit na kótu 322 jižně od Žernova a po silnici II/282 do Rovenska pod Troskami. Pokračuje východním směrem podél železniční trati Turnov—Hradec Králové do Podálší v okrese Jičín, do průsečíku s rozvodnicí povodí Cidliny a Jizery, po níž se vrací západním směrem až do jejího průsečíku se silnicí I/16 u Ohařic. Sleduje silnici I/16 jižně od Sobotky až na křižovatku u Horního Bousova ve Středočeském kraji v okrese Mladá Boleslav a dále silnici II/268 do Kněžmostu. Odtud probíhá po silnici přes Budu na silnici I/10 a po ní jižním směrem do Chudoples, kde na kótě 242 se napojuje na hranici 2. ochranného pásma zdroje Bradlec³⁾ a po ní pokračuje k Jizeře.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti pokračuje jižním směrem po levém břehu Jizery a navazuje na východní a jižní omezení vodárenského toku Jizera (poř. č. 12, profil Sojovice), kde zasahuje do okresů Nymburk a Praha-východ a vrací se po západní hranici vodárenského toku do Horního Slivna v okrese Mladá Boleslav. Odtud odbočuje po silnici Horní Slivno—Košátky a od východ-

ního okraje obce Košátky sleduje hranici lesa a u Kojovic se napojuje na silnici do Byšic v okrese Mělník. Dále pokračuje po silnici I/16 směrem na Mělník, který obchází po severovýchodním okraji zástavby k Labi a přechází tok Labe severně od Mělníka v říčním km 5 (kilometrůž dolního toku Labe od zaústění Vltavy).

Na levém břehu Labe se hranice chráněné vodohospodářské oblasti napojuje na jižní omezení vnějšího ochranného pásma vodního zdroje Čepel⁴⁾ na území okresů Mělník a Kladno ve Středočeském kraji a Litoměřic v Severočeském kraji. Východně od obce Mšené-lázně se odklání od hranice ochranného pásma Čepel a sleduje dále severním směrem silnici I/30 do Budyně nad Ohří a po silnici směrem na Žabovřesky přechází tok Ohře. Po levém břehu Ohře (včetně ostrova svatého Klimenta u Brozau) pokračuje k zaústění do Labe a dále po levém břehu Labe k obci Malé Žernoseky. Obec Malé Žernoseky obchází po jižním okraji zástavby k železniční trati Lovosice—Řetenice, kterou sleduje až k Opáru.

Od železničního mostku u Opáru pokračuje proti toku po pravém břehu Milešovského potoka do profilu zaústění potoka od Chotiměře a proti toku tohoto potoka k silnici severně od Chotiboře a po ní na křižovatku na kótě 297. Od kóty 297 se vrací spojnicí k zaústění Milešovského potoka a v tomto profilu překračuje tok Labe.

Na pravém břehu Labe pokračuje hranice chráněné vodohospodářské oblasti spojnicí na kótu 261 u Velkýchl Žernosek, přes vrch Radobýl (kóta 399), kótu 243 na kótu 209 na západním okraji Litoměřic, které obchází po severním okraji zástavby až po silnici Litoměřice—Žitnice. Dále probíhá po silnici do Pohořan a přes Ploskovice do Býčkovíc. Odtud pokračuje přes vrch Vinice (kóta 258) na kótu 256 a po silnici přes Dolní Nezly, Soběnice, Horní Chobolice, Trnoblany, po silnici II/240 do Srdova. Dále sleduje silnici na Habřinu, kde odbočuje po silnici na Ústěk k železničnímu přejezdu na kótě 278 a spojnicí této kóty s kótou 289 na silnici Ústěk—Kravaře. Po této silnici probíhá do obce Kravaře v okrese Česká Lípa. Severním směrem pokračuje po silnici II/263 na kótu 284 u Valteřic, kde odbočuje po silnici směrem na Sloupno a překračuje tok Ploučnice. Ze Sloupna vede po silnici přes Radeč, Volfartice, Novou Ves, Mistrovice, Nový Oldřichov do Kamenického Šenova. Odtud sleduje západním směrem jižní hranice chráněné krajinné oblasti Lužické hory a Labské pískovce, zasahuje na území okresu Děčín a končí u hraničního přechodu Petrovice.

1) Výnos ministerstva kultury ČSR čj. 4946/72-11/2 ze dne 27. června 1972.

2) Výnos ministerstva kultury ČSR čj. 6927/76 ze dne 19. března 1976.

3) Ochranné pásmo vodního zdroje Bradlec vyhlášeno rozhodnutím vodohospodářského orgánu ONV Mladá Boleslav čj. Vod/405-115/76 ze dne 18. 1. 1977.

4) Hranice chráněného území vodního zdroje Čepel vyhlášeny rozhodnutími odboru výstavby a územního plánování ONV Litoměřice čj. 225/1977 ze dne 10. 11. 1977 a ONV Mělník čj. Výst. 328.3-2810/77 ze dne 28. 3. 1977.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod V ÝCHODOČESKÁ KRÍDA

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti navazuje na hranici chráněné vodohospodářské oblasti Orlické hory¹⁾ na jejím průsečíku s rozvodnicí povodí Orlice a Metuje, severně od Sedloňova ve Východočeském kraji v okrese Rychnov nad Kněžnou a pokračuje podél ní jižním směrem a dále od Pěčina podél hranice chráněné vodohospodářské oblasti Žamberk—Králíky²⁾ do Žamberka v okrese Ústí nad Orlicí. Odtud vede jihozápadním směrem po silnici II/312 na Hejnici až na křižovatku na kótě 463 a dále po spojnici přes vrch Kozinec (kóta 538) ke kótě 411 u Písečné. Dále sleduje silnici přes Žampach a Hnátnici až k Tiché Orlici a potok Dobroučku směrem proti toku do Horní Dobrouče. Odtud vede po silnici II/313 až k rozvodnici povodí Labe a Dunaje a po ní jižním směrem přes vrch Palici na kótu 536 (U spálené boudy), kde se odklání do údolí Nad myslivnou a po cestě do Damníkova. Pokračuje po silnici přes Trpík do Mladějova v okrese Svitavy, kde se napojuje na železniční vlečku, která vede jižním směrem k dolu Václav-Theodor, u kóty 505 na silnici I/35, západně od Moravské Třebové.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti odbočuje ze silnice I/35 pod kótou 505 jižním směrem po lesní silnici přes kótu 513 až po její vyústění na silnici Pohledy—Křeňov a pokračuje po spojnici na vrch Růžek (kóta 552), Pastviska (kóta 570) do průsečíku rozvodnice povodí Svatky a Moravy s hranicí Východočeského a Jihomoravského kraje. Tuto hranici sleduje západním směrem k jejímu průsečíku s tokem Křetinky, mezi Bohuňovem a Horním Poříčím, a pokračuje proti toku Křetinky k zaústění Zlatého potoka a po Zlatém potoce do Horní Jedlové a po silnici II/362 severním směrem do Poličky. Odtud vede západním směrem po silnici I/34 na rozcestí na kótě 582 a dále severním směrem po silnici přes Široký Důl do Lubné, kde odbočuje západním směrem po silnici k rybníku Zinkar.

Od rybníka Zinkar sleduje hranice tok Desné do Kamenného Sedliště a podél jihozápadního okraje Dolního, Středního a Horního rybníka se napojuje u Borku na silnici II/359. Po ní vede přes Proseč v okrese Chrudim do Zderazí a dále po silnici přes Perálec a Hněvčice do Předhradí. Odtud pokračuje severním směrem po levém břehu Krounky až k jejímu ústí a dále po levém břehu Novohradky do Luže, kde se napojuje na silnici II/305 a pokračuje přes Stradouň, Jaroslav a Horní Jelení

v okrese Pardubice do Bohohrádku v okrese Rychnov nad Kněžnou.

Z Bohohrádku vede hranice chráněné vodohospodářské oblasti po silnici II/318 do Cestce na silnici I/11, z níž odbočuje západně od obce na silnici přes Rašovice a Křivice na silnici II/304, po níž vede na rozcestí na kótě 299, východně od Bolehoště. Zde odbočuje na silnici přes Bolehošť, Očelice, Městec, Vysoký Újezd nad Dědinou a Jilovice do Výravky v okrese Hradec Králové. Po silnici II/299 přes Libčice přechází na hranici okresů Hradec Králové a Náchod.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti sleduje západním směrem rozhraní okresů Hradec Králové a Náchod a dále okresů Hradec Králové a Trutnov až po průsečík s rozvodnicí povodí Horního Labe a Cidliny, východně od Cerekvice nad Bvstřicí. Po této rozvodnici vede přes Bobáňku v okrese Jičín až na kótu 328 u Maňovic a dále západním směrem po silnici přes Kačerov do Hořic, které obchází po severním okraji zástavby. Dále sleduje silnici I/35 přes Ostroměň do Úlibic a odtud silnici I/16 do Kumburského Újezda. Zde přechází na silnici přes Pustou Proseč a Valdov až na kótu 409, kde se napojuje na hranici širšího ochranného pásma Lázní Bělohradu.³⁾ Po hranici ochranného pásma vede až do Bukoviny u Pecky a odtud po silnici Tetín—Pecka severním směrem na rozcestí na kótě 468. Od této kóty vede spojnici přes kótu 541 (Na Červeném Vrchu), vrch Dubínku (kóta 504), Pecan (520), Stěnu (500), Labský vrch (468), Martinskou stěnu (486), Srnčí kopec (503), Slučí kameny (511), Závoru (548), Větrník (511) na křižovatku na kótě 522 jižně od Horního, Žďaru a dále po silnici do Hajnice. Zde přechází na Hajnický potok a od jeho zaústění sleduje dále tok Běluňky až do Chvalkovic v okrese Náchod.

Z Chvalkovic vede hranice po silnici II/307 do Velkého Třebešova, po silnici I/33 přes Českou Skalici a Kleny na křižovatku na kótě 311, kde odbočuje jižním směrem po silnici přes Sonov u Nového Města nad Metují až do Vrchoviny k železniční trati Otovice—Choceň. Po západní straně trati probíhá jižním směrem přes Nové Město nad Metují, kde přechází tok Metuje a sleduje Janovský potok až k závlahové nádrži u Zákraví v okrese Rychnov nad Kněžnou. Od této nádrže přechází na rozvodnicí povodí Metuje a Orlice, po níž vede do jejího průsečíku s hranicí chráněné krajinné oblasti Orlické hory.

1) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 40/1979 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Beskydy, Jeseníky, Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Šumava a Žďárské vrchy.

2) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 10/1979 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetínské vrchy a Žamberk—Králíky.

3) Prozatímní ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů Lázně Bělohrad vyhlášena výnosem ministerstva zdravotnictví čj. LZ/3-2884-31. 3. 60 ze dne 12. 4. 1960.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod POLICKÁ PÁNEV

Severní omezení chráněné vodohospodářské oblasti je souběžné se státní hranicí s Polskou lidovou republikou v úseku od styku státní hranice s rozvodnicí povodí Úpy a Metuje, jihozápadně od Horního Adršpachu ve Východočeském kraji v okrese Náchod, až po ohyb státní hranice, ležící 700 m východně od Bukové hory (kóta 638). Zde se hranice chráněné vodohospodářské oblasti odklání po severní větvi Vernéřovického potoka, který sleduje do Vernéřovic ke křižovatce silnic v obci. Dále probíhá po silnici směrem na Teplice nad Metují až na křižovatku na kótě 460 a dále po spojnici kót 467, 477 a 437. Od kóty 437 sleduje jižním směrem okraj lesa až na státní hranici s Polskou lidovou republi-

kou do hraničního profilu potoka Studená.

Jižní omezení chráněné vodohospodářské oblasti tvoří státní hranice s Polskou lidovou republikou od hraničního profilu potoka Studená po průsečík s jižní větvi potoka Brlenky, mezi samotami Závrchy a Mokřiny, východně od obce Žďárky. Dále pokračuje západním směrem po této větvi potoka a po Brlece do Žďárek a po silnici směrem na Hronov, který obchází po severním okraji zastavby až k Metují. Pokračuje proti toku Metuje po jejím levém břehu k zaústění potoka Dřevíče a dále severním směrem po jeho pravém břehu až k prameni a odtud přímočarou spojnicí k východnímu bodu na státní hranici s Polskou lidovou republikou.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod TŘEBONŠKÁ PÁNEV

Západní část hranice chráněné vodohospodářské oblasti je vedena v Jihočeském kraji v okrese České Budějovice od státní hranice s Rakouskem po silnici jižně od Vyšného na silnici II/156, po níž pokračuje západním směrem přes Nové Hrady na křižovatku u Žárského rybníka. Zde odbočuje severním směrem po silnici přes Olešnici na Trhové Sviny, které obchází po severovýchodním okraji zastavby. Pokračuje po silnici II/146 přes Borovany, Ledenice, Slavošovice, Lišov, Kolný a Lhotice na křižovatku se silnicí I/3. Dále vede po silnici I/3 do jejího průsečíku s rozvodnicí povodí Vltavy a Lužnice. Po této rozvodnici pokračuje severním směrem do jejího průsečíku se silnicí Pořežánky—Modrá Hůrka a dále po silnici přes Bzí, Soběnice na křižovatku na kótě 490. Odtud vede po spojnici kót 490 a 451 a dále po silnici přes Březnici v okrese Tábor na křižovatku se silnicí II/137. Po této silnici vede přes Sudoměřice až k odbočce silnice do Třebelic a Dudova.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti vede

z Dudova jižním směrem podél strouhy místního rybníka a po východním okraji soustavy rybníků v horní části Bechyňského potoka a po jeho levém břehu až k zaústění. Odtud pokračuje jižním směrem po pravém břehu Lužnice, přechází do okresu Jindřichův Hradec, obchází po hrázi a východním břehu rybník Rožmberk a pokračuje po pravém břehu Lužnice do Staré Hlínky a po silnici na Stříbřec až k Nové řece. Po Nové řece vede jižním směrem na odpad z Humlenského rybníka a po západním okraji rybníků Humlenského, Podsedek, Starý Hospodář, Výtopa, Žofinka, Nový Hospodář.

Od rybníka Nový Hospodář vede podél vodního toku přes rybníky Vizír a Kukla a podél náhonu k jezu na Koštěnickém potoce a proti toku potoka do Hamru. Dále vede jižním směrem po silnici přes Klikov, Františkov, Rašpach a Spáleníště až na silnici II/150, po níž vede ke státní hranici s Rakouskem. Po státní hranici pokračuje západním směrem do východního bodu jižně od Vyšného.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod KVARTÉR ŘEKY MORAVY

Severní omezení chráněné vodohospodářské oblasti je totožné s hranicí širšího ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů Bludov¹⁾ v úseku od Rovenska přes Vyšchoň, přechod přes řeku Moravu u Bohutína, Dolní Studénky až po Sudkov, v Severomoravském kraji v okrese Šumperk. Ze Sudkova sleduje jižním směrem silnici na Lesnici a od

Kopanic Vitošovský náhon do Vitošova. Odtud probíhá opět po silnici přes Hrabovou, Dubicko a Třeštinu a podél Lužního potoka až k jeho zaústění.

Od ústí Lužního potoka vede hranice chráněné vodohospodářské oblasti po levém břehu Moravy až po hranici vnějšího ochranného pásma zdrojů Litovel²⁾ u Nových Zámků v okrese Olomouc. Podél

¹⁾ Prozatímní ochranné pásmo přírodních léčivých zdrojů Bludov vyhlášeno výnosem ministerstva zdravotnictví čj. LP/3-2884-11. 4. 1960 ze dne 26. 4. 1960.

²⁾ Ochranné pásmo vodního zdroje Litovel vyhlášeno rozhodnutím vodohospodářského orgánu ONV Olomouc čj. Voda 2004/1/71-Hu ze dne 22. 1. 1976.

této hranice probíhá východním směrem do Červenky, po silnici II/449 do Uničova a dále po silnici II/444 přes Újezd, Mladějovice do Šternberka. Ze Šternberka vede jižním směrem po silnici I/46 až na křižovatku v Dolánkách, kde odbočuje na silnici přes Dolany, Tovéř, Samotíšky, Droždín do Bystrovan a podél Bystřice až po její zaústění.

Od ústí Bystřice pokračuje hranice chráněné vodohospodářské oblasti po levém břehu Moravy po zaústění Týnečky, kde odbočuje východním směrem po silnici do Grygova a odtud jižním směrem podél železniční trati Česká Třebová—Bohumín přes Brodek u Přerova v okrese Přerov do Přerova. Dále vede jižním směrem podél železniční trati Přerov—Břeclav na území Jihomoravského kraje, okres Kroměříž přes Tlumačov v okrese Gottwaldov až k severnímu okraji Otrokovic, kde odbočuje na kótě 193 po silnici na Bělov. Odtud sleduje levý břeh Moravy do Napajedel, kde přechází po jižním okraji zástavby na silnici přes Topolnou do Bílovic v okrese Uherské Hradiště. Po silnici II/497 pokračuje do Jarošova, kde navazuje opět na levý břeh Moravy.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti vede po levém břehu Moravy od Jarošova až k zaústění Staré Olšavy, kde odbočuje proti jejímu toku a po jižním kraji zástavby Uherského Hradiště navazuje na silnici I/55. Po této silnici vede až ke křížení se Svodnicí; Uherský Ostroh obchází po severním a západním okraji zástavby. Pokračuje po Svodnici k jejímu zaústění, severně od Veselí na Moravě v okrese Hodonín po levém břehu Moravy a dále podél plavebního kanálu na jeho průsečík s hranicí Československé socialistické republiky, západně od Sodoměřic. Odtud přechází po hranici Československé socialistické republiky do okresu Břeclav až ke státní hranici s Rakouskem.

Jižní ohraničení chráněné vodohospodářské oblasti je totožné se státní hranicí s Rakouskem, od níž se odklání jižně od Břeclavi po pravém břehu Dyje až k zaústění potoka Včelínku. Pokračuje proti jeho toku ke křížení se železniční trati Břeclav—Lednice a podél ní do Lednice. Dále sleduje silnici II/422 do Podivína a Ladenskou strouhu do Ladné. Odtud vede po silnici a v jejím pokračování na západní okraj dálnice a po něm ke křížení se železniční trati Přerov—Břeclav. Tuto železniční trať, která prochází přes okres Hodonín do okresu Uherské Hradiště, sleduje severovýchodním směrem až ke křížení se silnicí II/427, u Nekadonic; zastavěnou část Hodonína obchází po jižním a východním okraji.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti pokračuje po silnici II/427 přes Nekadonice na jižní okraj Kostelan na Moravě a po pravém břehu Moravy proti toku k zaústění kanálu Spytihněv—Uher-

ské Hradiště. Uherské Hradiště—Staré Město obchází po severovýchodním okraji zástavby na silnici I/50, po níž vede přes Babice a Spytihněv v okrese Gottwaldov k mostu přes Moravu. Dále probíhá po pravém břehu Moravy proti toku do Kroměříže v okrese Kroměříž až do profilu vodoměrné stanice v říčním km 194, kde se odklání po severním okraji zástavby a navazuje na železniční trať Ostrava—Kojetín a podél ní přes Postoupky k mostu přes Hanou.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti pokračuje od železničního mostu po pravém břehu Hané proti toku k mostu na silnici I/47 a po východním okraji zástavby Kojetína v Severomoravském kraji v okrese Přerov k železniční trati Kojetín—Tovačov. Podél ní probíhá přes tok Valové až k mostu přes Blatu, jižně od Tovačova. Dále sleduje pravý břeh Blaty proti toku do profilu vodoměrné stanice Klopotovice v Jihomoravském kraji v okrese Prostějov. Od vodoměrného profilu pokračuje po silnici přes Klopotovice, Biskupice, Hrdibořice, Vrbátky, Dubany do Olšan u Prostějova a přes Třebčín v Severomoravském kraji v okrese Olomouc na silnici II/449. Po této silnici probíhá přes Loučany na železniční přejezd severně od Senice na Hané a podél železniční trati přes Cholinu do zastávky Myslechovice. Dále po silnici přes Haňovice, Chudobín a Sobáčov k Mlýnskému potočku a proti jeho toku k odbočení z Moravy na jezu u Templu (říční km 268).

Od jezu u Templu vede hranice chráněné vodohospodářské oblasti po pravém břehu Moravy proti toku do Nových Mlýnů, kde odbočuje západním směrem po silnici na křižovatku se silnicí I/35, u Palonína v okrese Šumperk. Dále probíhá severním směrem po této silnici přes Mohelnici do Zábřehu a dále po silnici II/369 do Rovenska, kde se napojuje na hranici širšího ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů Bludov.

Chráněná vodohospodářská oblast nezahrnuje v Severomoravském kraji v okrese Olomouc území mezi tokem Blaty a Moravy. Jeho ohraničení probíhá na severu po železniční trati Olomouc—Prostějov v úseku Příkazy—Horka nad Moravou a dále po silnici do Chomoutova až k Moravě. Pokračuje po pravém břehu Moravy po toku až k mostu na silnici Blatec—Grygov, kde se odklání západním směrem po silnici na křižovatku se silnicí II/435 jižně od Tážal. Po silnici II/435 pokračuje jižním směrem přes Charváty na křižovatku na kótě 206, kde odbočuje po silnici na Klopotovice k levému břehu Blaty. Dále probíhá po levém břehu Blaty proti toku až k Vojnici, kde přechází na silnici vedoucí do Příkaz.

86

VYHLÁŠKA

federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

ze dne 24. července 1981

o uzavírání a provádění smluv o vědeckotechnické spolupráci se zahraničím

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví podle § 32 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím (dále jen „zákon“):

§ 1

Smlouvou o vědeckotechnické spolupráci se zahraničím (dále jen „smlouva“) se rozumí pro účely této vyhlášky jakékoliv ujednání mezi československou právnickou osobou a zahraniční osobou upravující vědeckotechnickou spolupráci podle § 29 zákona.

§ 2

Všechny smlouvy o vědeckotechnické spolupráci se zahraničními osobami, s výjimkou stanovenou v § 31 odst. 3 písm. a) zákona a s výjimkou smluv, které obsahují pouze závazky k zabezpečení úkolů oborového, podnikového nebo ústavního plánu rozvoje vědy a techniky, mohou československé právnické osoby uzavírat jen na základě a v mezích povolení, které udělil věcně příslušný ústřední orgán státní správy.

§ 3

[1] Žádost o povolení k uzavření smlouvy o vědeckotechnické spolupráci podle § 31 odst. 2 zákona se podává věcně příslušnému ústřednímu orgánu státní správy.

[2] Žádost musí obsahovat zejména:

- a) název a sídlo československé právnické osoby;
- b) název a sídlo zahraniční osoby, s níž má být smlouva uzavřena;
- c) účel, předmět a rozsah vědeckotechnické spolupráce;
- d) názvy a čísla státních a resortních úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, které budou smlouvou zabezpečovány;
- e) způsob zabezpečení plnění smluvních závazků v oblasti organizační, věcné, personální a finanční;

f) vyčíslení nebo popis přínosu navrhované vědeckotechnické spolupráce;

g) návrh textu smlouvy nebo návrh zásad smluvního ujednání se zahraniční osobou.

§ 4

[1] Týká-li se návrh na uzavření smlouvy úkolů zařazených do státního plánu rozvoje vědy a techniky, vyžádá si věcně příslušný ústřední orgán státní správy před udělením povolení k uzavření smlouvy souhlas

a) federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, jde-li o úkoly státního plánu schvalované vládou Československé socialistické republiky;

b) příslušného ministerstva výstavby a techniky republiky, jde-li o úkoly schvalované vládami republik.

[2] Má-li být podle smlouvy zřízen dočasný mezinárodní vědeckotechnický kolektiv, který má nepřetržitě pracovat déle než 6 měsíců, nebo společná laboratoř, vyžádá si věcně příslušný ústřední orgán státní správy i souhlas federálního ministerstva financí.

§ 5

[1] Všechny smlouvy o vědeckotechnické spolupráci, s jejichž plněním jsou spojena devizová inkasa nebo platby, jakož i všechny smlouvy o vědeckotechnické spolupráci, jejichž předmětem je vývoj nových technologií, strojů, zařízení, přístrojů, výpočetních programů, materiálů a jiných výrobků, uzavírají československé právnické osoby prostřednictvím podniku zahraničního obchodu Polytechna. Se souhlasem federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a federálního ministerstva zahraničního obchodu mohou být tyto smlouvy uzavřeny prostřednictvím jiné organizace zahraničního obchodu.¹⁾

[2] Výjimku z povinnosti uzavírat smlouvy o vědeckotechnické spolupráci uvedené v odstavci 1 prostřednictvím organizací zahraničního obchodu může československé právnické osobě povolit nad-

¹⁾ V případě, že mezi Československou socialistickou republikou a jiným státem nebo v mezinárodních organizacích, jichž je Československá socialistická republika členem, byly dohodnuty vzorové texty smluv o vědeckotechnické spolupráci, přitlížeji československé právnické osoby při sestavování smluv k těmto vzorovým tex-

fizický ústřední orgán státní správy. Výjimka nemůže být povolena u smluv, s jejichž realizací jsou spojena devizová inkasa nebo platby.

(3) Ostatní smlouvy o vědeckotechnické spolupráci mohou československé právnické osoby uzavírat se zahraničními osobami přímo.¹⁾

§ 6

Československá právnická osoba může při uzavírání smluv o vědeckotechnické spolupráci převzít devizový závazek pouze v rámci devizových prostředků plánovaných Polytechnou nebo jiným příslušným podnikem zahraničního obchodu.

§ 7

Smlouvami o vědeckotechnické spolupráci se nemohou zajišťovat hmotné dodávky opakované výroby, které jsou zahraničně obchodní činností (§ 6 zákona).

§ 8

Kopii každé smlouvy uzavřené prostřednictvím Polytechny nebo jiného podniku zahraničního ob-

chodu je příslušná československá právnická osoba povinna předložit do jednoho měsíce od jejího uzavření v jednom vyhotovení věcně příslušnému ústřednímu orgánu státní správy a v jednom vyhotovení k registraci Ústředí vědeckých, technických a ekonomických informací (ÚVTEI) v Praze.

§ 9

(1) Zrušuje se směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 15. března 1974 pro uzavírání smluv mezi československými státními organizacemi a organizacemi v socialistických státech na kooperované a společné řešení výzkumných a vývojových problémů, uveřejněná ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky ČSR a SSR ročník VI, částka 1--2 ze dne 22. dubna 1974 a ve Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu částka 6/1974 ze dne 11. července 1974.

(2) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1981.

Ministr:

Ing. Šupka v. r.

87

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. července 1981

**o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Laoskou lidově demokratickou republikou**

Dne 17. února 1980 byla ve Vientiane podepsána Smlouva o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Laoskou lidově demokratickou republikou.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 2. července 1981.

Podle svého článku 10 Smlouva vstoupila v platnost dne 2. července 1981.

České znění smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

S M L O U V A

**o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Laoskou lidově demokratickou republikou**

Československá socialistická republika a Laoská lidově demokratická republika,

přibližující ke vztahům přátelství, solidarity a bratrské spolupráce, které se vytvořily mezi Československou socialistickou republikou a Laoskou lidově demokratickou republikou ve společném boji proti imperialismu a reakci a v procesu budování socialismu,

jsouce přesvědčeny, že další upevňování přátelství a prohlubování všestranné spolupráce na zásadách marxismu-leninismu a socialistického internacionalismu odpovídá zájmům lidu obou zemí a slouží upevnění míru a bezpečnosti ve světě,

vyjadřující pevnou vůli i nadále aktivně přispívat věci mezinárodního míru a bezpečnosti, boji proti imperialismu, kolonialismu, neokolonialismu, rasismu, expansionismu a jakékoli formě nadvlády a útisku, přispívat k semknutosti všech sil bojujících za národní nezávislost, demokracii a sociální pokrok ve světě,

přikládající velký význam dalšímu rozvoji a upevňování smluvně právního základu svých vzájemných vztahů,

se dohodly takto:

Článek 1

Vysoké smluvní strany budou v souladu se zásadami socialistického internacionalismu nadále prohlubovat vztahy trvalého přátelství a solidarity. Budou cílevědomě rozvíjet všestrannou spolupráci mezi oběma státy, vyměňovat si zkušenosti z výstavby socialismu a poskytovat si vzájemnou pomoc a podporu, vycházejíce přitom ze vzájemného respektování státní svrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí.

Článek 2

Vysoké smluvní strany, sledující vzájemný prospěch, budou využívat všech možností k rozšíření a zintenzívnění vzájemně výhodné dvoustranné i ví-

cestranné hospodářské a vědeckotechnické spolupráce na dlouhodobém základě a tím přispívat ke zvyšování blahobytu lidu obou států.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou i nadále rozvíjet a prohlubovat spolupráci mezi oběma státy v oblasti vědy a kultury, školství, zdravotnictví, hromadných sdělovacích prostředků, sportu a turistiky, jakož i v jiných oblastech.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou napomáhat spolupráci mezi orgány státní moci a mezi společenskými organizacemi pracujícími za účelem prohloubení jejich účasti na budování socialistické společnosti a v zájmu lepšího poznávání a trvalého sblížení lidu obou zemí.

Článek 5

Vysoké smluvní strany vyjadřují své pevné odhodlání dále prohlubovat vztahy přátelství a bratrské spolupráce se Svazem sovětských socialistických republik a ostatními socialistickými zeměmi, aktivně přispívat k upevňování jednoty a solidarity socialistického společenství a provést nezbytné kroky k zabezpečení obrany vymožeností socialismu.

Článek 6

Vysoké smluvní strany budou i nadále usilovat o důsledné uskutečňování zásad mírového soužití států s rozdílným společenským zřízením, o rozšíření a prohloubení procesu uvolňování napětí v mezinárodních vztazích a budou aktivně přispívat k definitivnímu vyloučení agrese a války ze života národů. I nadále povedou rozhodný boj proti intrikám a útokům nepřátel míru, proti imperialismu, expanzionismu a hegemónismu, za zastavení závodů ve zbrojení, za všeobecné a úplné odzbrojení.

Budou podporovat boj nezáčastněných zemí, národů Asie, Afriky a Latinské Ameriky za definitivní odstranění kolonialismu, neokolonialismu a rasismu

ve všech jeho podobách a projevech, jejich boj proti imperialismu, za upevnění nezávislosti a svrchovanosti, za právo volně disponovat vlastními přírodními zdroji a za nastolení rovnoprávných mezinárodních hospodářských vztahů bez diktátu a vykořisťování.

Článek 7

Vysoké smluvní strany budou i nadále usilovat o zajištění bezpečnosti v Evropě a Asii, o udržení a upevnění míru a bezpečnosti ve světě. Přitom za nejdůležitější předpoklad zajištění míru a bezpečnosti pokládají respektování zásady neporušitelnosti hranic a územní celistvosti.

Článek 8

Vysoké smluvní strany se budou navzájem informovat a radit o všech významných mezinárodních otázkách včetně otázek svých vzájemných vztahů, sledující zájmy obou smluvních stran i zájmy socialistického společenství jako celku.

Článek 9

Tato smlouva se nedotýká práv a závazků obou stran vyplývajících z platných dvoustranných a mnohostranných dohod, jimiž jsou vázány, a není namířena proti žádné třetí zemi.

Článek 10

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost výměnou ratifikačních listin, která se uskuteční co nejdříve v Praze.

Článek 11

Tato smlouva se uzavírá na dobu 25 let a bude se automaticky prodlužovat vždy o dalších deset let, nebude-li jednou z vysokých smluvních stran dvanáct měsíců před uplynutím období platnosti vypovězena.

Dáno ve Vientiane, dne 17. února 1980, ve dvou vyhotoveních v jazyku českém a laoském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Československou socialistickou republiku:

Gustáv Husák v. r.

Za

Laoskou lidově demokratickou republiku:

Kaysone Phomvihane v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády **výnos** ze dne 11. května 1981 čj. 220-FS/5-1981, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva národní obrany ze dne 29. srpna 1980 čj. 3800 FS/5-1980 **o odměňování zdravotnických pracovníků.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1981 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a podle § 95 zákoníku práce, **směrnice** ze dne 9. června 1981 čj. LP/4-210.4-8.6. 1981, **o pohotovostních zdravotnických službách.**

Směrnice upravují organizaci a způsob zabezpečení zdravotnických služeb v době mimo pravidelný provoz zdravotnických zařízení, na který plynule navazují.

Těmito směrnice se zrušují směrnice ministerstva zdravotnictví ČSR č. 9/1970 Věst. MZ ČSR, o pohotovostních zdravotnických službách.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. září 1981. Budou uveřejněny v části 6—7 Věstníku MZ ČSR jako závazné opatření č. 7/1981 a lze do nich nahlédnout na odborech zdravotnictví KNV, na odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 239 Zákonníka práce po dohode so Slovenským výborom odborového zväzu pracovníkov štátnych orgánov, peňažníctva a zahraničného obchodu **úpravu** z 30. júna 1981 číslo 42-3931/81 **o odmeňovaní činností alebo prác vykonávaných na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru.**

Úpravou sa upravuje odmeňovanie činností alebo prác vykonávaných na základe dohody o pracovnej činnosti alebo dohody o vykonaní práce uzavieranej Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky, Úradom dôchodkového zabezpečenia v Bratislave, Domovom-Penziónom v Bratislave a zariadeniami sociálneho zabezpečenia spravovanými alebo riadenými národnými výbormi v odvetvi „Práca a sociálne veci“.

Úprava nadobudla účinnosť 1. augustom 1981 a bude uverejnená v čiasťke 8/1981 Spravodajcu Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR. Možno do nej nazrieť na Ministerstve práce a sociálnych vecí SSR, na odboroch sociálnych vecí a pracovných síl krajských národných výborov, na odboroch sociálnych vecí okresných národných výborov a na okresných ústavoch sociálnych služieb.